

pitel i princippet behandles efter samme procedure som fredningssager.

Det følger af § 58, stk. 1, nr. 1, at en forkøbsret, der er pålagt efter § 57, ikke kommer til anvendelse, når staten, en amtskommune eller en kommune erhverver ejendommen til andre formål end denne lovs. Dette gælder også i de tilfælde, hvor erhvervelsen sker i form af ekspropriation.

I § 59, stk. 1, der omhandler proceduren i sager, hvor forkøbsret gøres gældende, er det præciseret, at lovforslagets taksationskommission (og ikke vejtak-sationsmyndighederne) behandler de sager om forkøbsret, hvor vederlaget for den erhvervede ejendom ikke består af en pengeydelse, men hvor vederlaget forlanges omsat til et pengebeløb.

I § 60, stk. 2, er det fastsat, at ekspropriation ikke kan anvendes i forbindelse med den statslige skovrejsning. Det vil aldrig være af så afgørende betydning, at en bestemt ejendom indgår i et skovprojekt på et bestemt tidspunkt, at ekspropriation bør tages i anvendelse. Det er i øvrigt ønskeligt og i overensstemmelse med tanken om flersidigt skovbrug i skovloven, at der henligger utilplantede arealer inden for en skov, og sådanne arealer kan udmærket være privatejede.

I § 60, stk. 3, der omhandler fremgangsmåden ved ekspropriation, er der henvist til de relevante procedureforskrifter i kap. 6 om fredninger, idet det præciseres, at miljøministeren træder i stedet for fredningsnævnet i disse sager.

Sager om klage over en ekspropriationsbeslutning vil ofte udelukkende dreje sig om erstatningsfastsættelsen. I sådanne sager kan Naturklagenævnet vælge at lade Taksationskommissionen behandle spørgsmålet om erstatningens størrelse, jf. lovforslagets § 44, stk. 3.

Til § 61

Det rådgivende Udvalg, nedsat efter § 8 i naturforvaltningsloven, foreslås erstattet af Naturforvaltningsudvalget, der i princippet er en videreførelse af Det rådgivende Udvalg.

§ 61, stk. 2, er formuleret, således at det præciseres, at miljøministeren – efter indstilling fra de pågældende myndigheder og organisationer m.v. – udpeger medlemmerne af Naturforvaltningsudvalget. Bestemmelsen er ajourført som følge af nedlæggelsen af Hovedstadsrådet og som følge af, at Naturfredningsrådet og Fortidsminderådet ikke længere omtales direkte i loven.

I et nyt stk. 3 foreslås dog, at miljøministeren til Naturforvaltningsudvalget udpeger to medlemmer med henholdsvis naturvidenskabelig og kulturhi-

storisk ekspertise. Det forudsættes, at disse medlemmer udpeges efter indstilling fra de råd, der måtte blive nedsat i medfør af lovforslagets § 64, stk. 1, til erstatning for Naturfredningsrådet og Fortidsminderådet.

Endvidere foreslås, at dansk turisme repræsenteres med ét medlem i Naturforvaltningsudvalget. Dette medlem forudsættes udpeget af ministeren efter indstilling fra Danmarks Turistråd og Turismens Fællesråd.

Til kapitel 9

Naturovervågning, rådgivning m.v.

Til § 62

Bestemmelsen introducerer en naturovervågningspligt for miljøministeren og andre berørte offentlige myndigheder og institutioner. I miljøministerens redegørelse til Folketingets miljø- og planlægningsudvalg om naturbeskyttelse og friluftsliv af 2. marts 1987 fremhæves, at en bedre naturovervågning er et afgørende grundlag for en effektiv naturpolitik, og at der må sikres en regelmæssig indsamling og analyse af oplysninger, der kan belyse naturens tilstand og udvikling. Naturovervågning har således navnlig til formål at skabe et bedre grundlag for forberedelse og opfølgning af lovgivning, generelle administrative forskrifter samt konkrete beslutninger om naturforvaltning og dermed for en varetagelse af de brede naturhensyn, der ligger bag loven.

Mens overvågningen af især forureningstilstandene i vandmiljøet, luften og jorden igennem en årrække har udviklet sig i et samarbejde mellem Miljøministeriet og bl.a. amtskommunerne, så er der endnu ikke etableret tilsvarende rammer for et aktuelt overblik over tilstandene og udviklingen i de naturlige plante- og dyrebestande samt de naturtyper, som udgør levestederne.

Skov- og Naturstyrelsen har ansvaret for – i et samarbejde med Danmarks Miljøundersøgelser og andre centrale myndigheder, de højere læreanstalter, amtskommunerne, naturorganisationerne og erhvervsorganisationerne – at udarbejde og justere overvågningsprogrammer, der muliggør, at styrelsen løbende kan følge og rapportere om tilstande og tendenser i det danske plante- og dyreliv og de forskellige naturtyper for hele landet samt i dets forskellige dele. Som et særligt felt kan i denne sammenhæng fremhæves den løbende overvågning af tilstandene i de særligt udpegede nationalt og internationalt betydningsfulde naturområder her i landet, som Danmark ifølge internationale konventioner er forpligtet til at foretage.